

שו"ת יביע אומר חלק א - יו"ד סימן יט ד"ה (יב) ולכל

הדרך לשמור על צניעות בעת טבילת גיורת בפני בית דין.

(יב) ולכל הדברות ברור שלכתחלה אין לזוז מדברי הפוסקים והש"ע שכ', שצריך לטבול לכתחלה בפני ב"ד ממש. וכן ראיתי להאחרונים שפסקו כן בפשיטות, הלא הם: הגאון מהר"א פלאג'י בס' אברהם אזכור (מע' ג אות סז) בסדר טבילת הגרים. והגאון מהרי"ל צירלסאהן בשו"ת עצי הלבנון (סי' סג אות ט). ע"ש. פש גבן לראות איזה דרך ישרה שיבור לו האדם בזה, כדי שלא יראה גופה ערום בהיותה במים, מכיון שהמקואות שלנו צלולים וזכים, ונראה שיש לנהוג כמ"ש מרא דאתרין הרה"ג מהר"א בן שמעון בס' נהר מצרים (הלכות גרים אות כד), שיש להביא יריעת בגד גדולה ולפרוס אותה על פני המים שבמקוה, ובחלק ממנה מתכסה גוף הגיורת ג"כ, ורק ראשה נשאר חוץ ליריעה, באופן שאין נראה שום דבר לא מהמים ולא מגופה כלל, כי הכל תחת היריעה, וכך היא עומדת בפני הדיינים בעת קבלת המצות, ואח"כ טובלת בפניהם, והאשה העומדת שם מגלה קצת מהיריעה, כדי שיראו הדיינים שטבלה טבילה הגונה כדת, ואח"כ עומדת משחיית ראשה תוך המים וכו', והדיינים יוצאים לחוץ עד שתלבוש ותבא אליהם. ע"ש. והנה הרב שם כתב שכן הנהיג פה מצרים, ובבואי הנה לא מצאתי מנהג זה, ומסתמא נתבטל ע"י אנשים בלתי הגונים, והנהיגו שיעמדו הדיינים בחוץ, וב"ה שהחזרתי העטרה ליושנה, אך בשנוי קצת ממ"ש הרב נהר מצרים, שצויתי לעשות באמצע היריעה חלל, בכדי שתוציא משם הגיורת את ראשה בעמדה באמצע המקוה, וכשנכנסים הדיינים היא כבר עומדת בתוך המים, והיריעה מכסה את המים ואת גופה, ורק ראשה בולט החוצה, ואחר קבלת המצות היא מרכינה את ראשה לתוך המים, לעיני הזקנים, והרי עלתה לה טבילה, ואח"כ יוצאים הדיינים לחוץ וכו'. (ובבואה אליהם תברך על הטבילה, כדקי"ל בפסחים ז: ובש"ע סי' רסח). והנה אע"פ שהיו כמה אנשים מודרנים (אשר הם חכמים בעיניהם), שהתנגדו לזה בכל תוקף. ובאו בטענה, שאין זה נאה והוגן לחברי בית הדין, להכנס בבית הטבילה של נשים בכלל, בשעה שיש אשה במקוה. (ורק לרופא פרוץ מותר לו לבדוק נשים אפילו ערומות, בגלל איזה מיחוש וכיוצא, משא"כ לת"ח צנועים זאת תורת המודרנים הללו, היפך תורתנו הקדושה שמחלקת בדין ייחוד להיפך בין כשרים לפרוצים. ואת הישרה יעקשו, ולא תהיה תורה שלמה שלנו כשיחה בטלה שלהם?) ותלי"ת הצלחתי לשכנע בזה את הרב הראשי מטעם המלך, עד שהעיד שכן נהגו גם בקושטא בירת תורכיה, ופקד על שמש בית הדין לציית להוראתי, ולמלא אחר דברי בזה, וכן הנהגתי מן היום (י"ח חשון התש"ח) והלאה, בעזה"י.